Do P. T. Abonentów.

Czytelnikom, którzy do 6 lipca nie wyrównają zaległości, wstrzymamy wysyłkę gazety.

ADMINISTRACJA.

Kalendarzyk podatkowy na lipiec.

Podatek przemysłowy za II. półrocze 1924 należy wpłacić w wyznaczonym w nakazach płatniczych terminach. Odsetki zwłoki biegną dopiero 14 dni później. Podatek ten można wpłacić czekami P. K. O.

Podatek od obrotu za maj mogą kupcy I. i II. kat. oraz przemysłowcy I-V kat. wpłacić bez odsetek do dnia 29 czerwca.

Podatek dochodowy. Termin składania zeznań upływa dnia 30 czerwca. Termin wpłaty połowy obliczonego podatku upływa również tego dnia; odsetki biegną jednak od 15 lipca 19 5. Podatek dochodowy można wpłacić czekiem P. K. O.

Podatek majątkowy. Do 14 lipca należy uiścić (bez odsetek) — także czekiem P. K. O. — trzecią ratę podatku majątkowego w wysokości 1/6 **części** całego podatku, prowizorycznie obliczonego. Ulgi są następujące i tyczą 3 grup: 1) płatników, których przy **definitywnym wymiarze zwolniono**; 2) płatników, którym **prowizorycznie wymierzono podatek** od majątku wynoszącego 10.000 zł. lub mniej i 3) płatników, których majątek przekracza 10.000 zł.

1. Płatnicy, których przy **definitywnym** wymiarze— wymiarów tych jeszcze nie doręczono, ale zwolnienia są znane władzom skarbowym — **zwolniono** od podatku majątkowego — nie płacą nic na III. ratę i nie powinny im zostać wymiary doręczone.

2. Płatnikom, których majątek oszacowano przy **prowizorycznym** wymiarze **na 10.000 zł. lub mniej,** a którzy tytułem zaliczek (w r. 1923 i 1924) i pierwszych 2 rat powinni byli uiścić kwotę dosięgającą lub przewyższającą 70 proc. całego **definitywnie** obliczonego podatku nie należy obliczyć III. raty; natomiast tym płatnikom, którzy powinni wpłacić dotąd kwotę niedosięgającą 70 proc. całego **definitywnego** podatku — należy tytułem III. raty przypisać tylko taką kwotę, jaka brakuje do dopełnienia sumy dotąd uiszczonej do kwoty odpowiadającej 70 proc. **całego definitywnego** podatku.

3. Płatnicy, których **majątek przekracza 10.000 zł.,** a którzy tytułem zaliczek i rat poprzednio już uiścili 100 proc. **prowizorycznie** obliczonego podatku — nie należy podciągać pod obowiązek zapłaty III. raty.

Vide art. „Trzecia rata podatku majątkowego" w Nrze 24.

Płatnicy, którym wbrew powyższym przepisom doręczono wezwania płatnicze lub na wyższe kwoty, winni przedstawić stan sprawy podaniem do Urzędu skarbowego i żądać odpisania lub zniżki podatku.

Ważne dla dłużników firm czechosłowackich z czasu między 1 marca 1919 a 28 sierpnia 1922.

Na konferencji odbytej z końcem maja br. w Pradze, przedłużono termin zgłoszeń przez dłużników swych długów w czeskich koronach. Wszyscy więc dłużnicy, którzy jeszcze nie wyrównali długów towarowych z tego czasu pochodzących mają zgłosić swe długi do Izby Handlowej i Przemysłowej w Krakowie, Lwowie lub Bielsku i oświadczyć, że chcą z ugody tej korzystać. W tym wypadku mogą liczyć na to, **że dług ten spłacą w ratach do 31 grudnia 1925** — w wypadkach na uwzględnienie zasługujących mogą być przyznane raty dalsze i to w tej wysokości, która odpowiadała wartości czeskich koron wedle kursu korony czeskiej w Zurychu — nie zaś w wysokości nominalnej. Zniżki z tej ugody wynikające mogą wynosić do 50 proc.

Należy pretensje te natychmiast zgłaszać. Dłużnicy, którzy pretensje już zgłosili w r. 1924 w swych Izbach Handlowych, nie potrzebują już więcej zgłaszać. O szczegółach informuje Sekretarjat Stow. Kupców, Grodzka 43.

Ważne dla importerów. Bez zezwolenia Izby Skarbowej nie wolno weksli wysyłać zagranicę. Zezwolenie to będzie udzielone wtedy, gdy strona przedłoży fakturę lub tym podobny dokument i boletę celną na dowód, że transakcja ta jest legalna.

W sprawie opłat wekslowych. Zwracamy uwagę, że blankiety wekslowe ważne są tylko dla 3-ch miesięcznych weksli.

Gdy termin płatności weksla przypada później niż w 3 miesiące od daty wystawienia a nie dłużej jak 6 miesięcy należy opłacić podwójną stawkę.

Jeżeli weksla z oznaczonym terminem płatności, nie przedstawiono do zapłaty z upływem 3 miesięcy od daty wystawienia, należy zapłacić ponowną stawkę. Zwracamy uwagę na ten przepis, gdyż zdarza się bardzo często obecnie, że posiadacz weksla układa się z dłużnikiem wekslowym o prolongatę i nie przedstawia mu w terminie płatności weksla do zapłaty. W takim wypadku należy zawsze natychmiast po upływie 3 miesięcy zapłacić ponowną stawkę w Kasie skarbowej, gdyż w przeciwnym razie posiadacz weksla naraża się na grzywnę w wysokości 50-krotnej.

Weksel taki wniesiony do sądu zostaje znocjonowany. Jako dowód przedstawienia do zapłaty służyć może najlepiej protest. Ewentualnie w braku protestu inny jakiś niewątpliwy dowód.

Tabela czynszowa na lipiec, sierpień i wrzesień 1925. Od 1 lipca wzrastają wszystkie stawki czynszowe o 6 procent podstawowego czynszu z 1914 r. I tak za każde 10 koron miesięcznego zasadniczego czynszu, tj. czynszu z czerwca 1914 r. należy płacić w miesiącu lipcu, sierpniu i wrześniu za:

1) pokój, albo pokój z kuchnią 3 zł. 25 i pół gr. (31 procent),

2) mieszkanie z 2 lub 3 pokoi, handel IV. kategorji, pracownia VIII. kat. — 3 zł. 78 gr. (36 proc.),

3) mieszkanie z 4—6 pokoi, pracownia VII. kat.: 4 zł. 30 i pół gr. (41 proc.),

4) mieszkanie z 7 pokoi, sklepy i pracownie, które płaciły w r. 1914 czynsz mniejszy niż 1500 koron, lub 600 rubli, lub 1200 marek niem. i pensjonaty: 4 zł. 83 gr. (46 proc.),

5) inne sklepy, składy i pracownie, które płaciły w r. 1914 więcej aniżeli 1500 koron, lub 600 rubli, lub 1200 marek niem. i hotele: 5 zł. 35 i pół gr. (51 proc.),

6) fabryki: 7 zł. 98 gr. (76 proc.).

W dawnym zaborze rosyjskim, gdzie czynsz płacono w rublach, należy płacić miesięcznie od 1 lipca za każde 10 rubli czynszu z czerwca 1914:

ad 1) — 8 zł. 25 gr., ad 2) — 9 zł. 58 gr., ad 3) — 10 zł. 91 gr., ad 4) — 12 zł. 24 gr., ad 5) — 13 zł. 57 gr., ad 6) 20 zł. 22 gr.

W zaborze pruskim, gdzie czynsz płacono w markach niemieckich, należy płacić miesięcznie od 1-go lipca za każde 10 marek czynszu z czerwca 1914:

ad 1) — 3 zł. 8 gr., ad 2) — 4 zł. 43 gr., ad 3) 5 zł. 4 i pół gr., ad 4) — 5 zł. 66 gr., ad 5) — 6 zł. 27 i pół gr., ad 6) — 9 zł. 35 gr.

Dodatki, jako to: opłaty gminne od wody, kanalizacji, wywóz nieczystości, czyszczenie kominów, oświetlenie sieni, schodów, wywóz śmieci, wynagrodzenie dozorcy, płaci się z końcem miesiąca wedle rachunków, które właściciel przedłoży. Można na nie ustanowić ryczałt, jak ostatnio w Krakowie: od 1-go kwietnia br. ustaliła Komisja rozjemcza 5 procent czynszu zasadniczego (przedwojennego) od sklepów, a 7 procent od mieszkań, w domach bez kanalizacji o 1 procent więcej.

Przedpokoi, łazienek, kuchni, pokoi dla służby, spiżarń itp. nie wlicza się do liczby pokoi mieszkalnych. Zapłata komornego może nastąpić pocztą.

Uwaga: W wypadku ad 5) i 6) gdzie komorne jest już wyższe jak 50 procent czynszu przedwojennego, właściciel sam płaci wydatki za czyszczenie kominów, światło do sieni, wywóz śmieci, wynagrodzenie dozorcy.

Ponadto są płatne następujące dodatki od czynszu:

a) od 1 lipca br. obowiązuje nowy państwowy podatek od lokali w wysokości 6 proc. czynszu z czerwca 1914,

b) w Krakowie płatnym jest do 14 lipca b. r. do rąk właściciela realności **podatek od lokali** w wysokości 4 i pół proc. czynszu z r. 1914, licząc 105 zł. za 100 koron przedwojennych za III. kwartał 1925,

c) Tak samo płatnym jest podatek **wodociągowy** za II. kwartał 1925 r. do dnia 14 lipca 1925,

d) 12 proc. z czynszu zainkasowanego winni właściciele realności zapłacić do kas gminnych, tytułem podatku od czynszu za I. kwartał 1925.

Łącznie z temi opłatami płacimy już 40—85 proc. czynszu przedwojennego.

Związek wierzycieli przy Krak. Stowarz. Kupców rozwija w ostatnich czasach żywą działalność, interweniując zawsze prawie skutecznie w sprawach, gdzie dłużnik z powodu obecnego kryzysu nie jest w stanie podołać swym zobowiązaniom. Doprowadził już liczne ugody do skutku, korzystne tak dla wierzyciela jak i dłużnika.

Wierzyciele, którzy chcą z usług Związku korzystać, a także dłużnicy, którzy znajdują się w krytycznem położeniu, mogą z całem zaufaniem zwrócić się w tych sprawach do Prezesa Związku p. radcy Dyrektora Steinera lub do Sekretarza Związku wierzycieli p. radcy Pfeffera.

Tragiczne położenie kupiectwa.

Grozę położenia ciężącego obecnie na życiu gospodarczem odczuwa przemysł i handel w swojej całej rozciągłości, mimo wielkiego optymizmu p. Grabskiego, że już po zbiorach i po uzyskaniu kilku drobnych pożyczek życie gospodarcze u nas znowu się rozwinie a przemysł i handel się podniesie.

Dobrze być optymistą, fakta atoli dnia codziennego zmuszają nas przedstawić stan w jakim się przemysł i handel dziś znajdują.

Charakterystyką najdokładniejszą będzie krótkie stwierdzenie, że minimalna konsumpcja przy olbrzymich kosztach i ciężarach powoduje we wszystkich warsztatach pracy stale wzrastający deficyt.

Dla przykładu wykalkulujmy rentowność któregokolwiek bądź przedsiębiorstwa handlowego II. kat. na pryncypalnej ulicy artykułów trochę wytworniejszych branży odzieżowej lub modnej, a dojdziemy natychmiast do przekonania, że dochodowość jest stale deficytową. Przyjmijmy w naszym przykładzie na podatki miesięczne (patent, obrotowy, dochodowy, majątkowy, lokatorski, wodociągowy, państwowy podatek od lokali) kwotę 350 zł. dalej lokal sklepowy, 1—2 osoby personalu, koszta o których niżej mowa wynoszą przynajmniej miesięcznie 700 zł. opakowanie, portorja, stemple i inne drobne wydatki jak oświetlenie, czyszczenie lokalu, ubezpieczenie socjalne wynoszą około 200 zł. miesięczne tak, że handel ten obciążony jest nieodzownemi kosztami w kosztami w kwocie 1250 zł. miesięcznie. Od miesięcy utarg dzienny jest stale mały, dni pracy jest przeciętnie w miesiącu 20, czyli że na dzień koszta te wynoszą około 70 zł. — Utarg dzienny — sprawdziliśmy to w kilkudziesięciu wypadkach — w handlach tego rodzaju wynosiły w ciągu ostatnich miesięcy 100—200 zł. dziennie, w pierwszych dniach miesiąca może nieco więcej, natomiast w drugiej połowie miesiąca są dnie, gdzie utarg dzienny nie dosięga kwoty 100 zł. Zachodzi pytanie jaki należałoby osiągnąć zysk by te koszta pokryć przy takiej małej konsumpcji. Nie inaczej przedstawia się kalkulacja przy handlu hurtownym, gdzie dziś utrzymanie jednego lub więcej podróżujących, wykładanie na zagraniczne towary, cło we wysokości 40 i więcej procent wartości towaru, gdzie odbiorcy płacą za otrzymane towary wekslami, we wielu branżach 3, 4 i 5 miesięcznymi, gdzie koszta eskontu tych wekslí wynoszą w najlepszym razie 3 lub 4% z kapitału miesięcznie.

Dziś utrzymanie własnego domu wskutek drożyzny jest daleko większe jak przed wojną, dziś bankructw jest więcej jak dawniej, koszta sądowe nie mniejsze, drożyzna kapitału olbrzymia, regie jak widzimy nie małe, należałoby zatem zarabiać na towarze w wielu branżach brutto w handlu hurtownym 30—40%. Tak naturalnie nikt nie kalkuluje i jest celem naszego artykułu, zwrócić uwagę kupiectwa na dysproporcję między zarobkiem a wydatkami, między ceną zakupu a ceną sprzedaży. Kupiec dziękuje Bogu, że może sprzedać za gotówkę i jest szczęśliwy jeżeli zarobi w hurcie 8—10% a w detalu 15%.

Na skutek powyżej przytoczonych cyfr zjada się kupiectwo z miesiąca na miesiąc i stanie się nieuchronnie ofiarą obecnego przesilenia gospodarczego. Wszak przedsiębiorstwo może tylko wtedy istnieć jeżeli pokryje przedewszystkiem swoje koszta a dochodowość będzie taką, że zezwoli właścicielowi na uzyskanie takiego zysku, któryby pokrył jego koszta utrzymania.

Dziś przeżywamy czas, który podczas inflacji stworzył sytuację, że stale konsumujemy z majątku, czyli zjadamy się, co w konsekwencji doprowadzić musi do zlikwidowania ogromnej ilości warsztatów zarobkowania.

Przytaczamy poniżej szemat dla obliczenia kosztów handlowych w hurcie. Kilka pozycji odpada w handlu detalicznym.

Gdyby kupcy zastanowili się nieco i przypatrzyli temu szematowi przy kalkulowaniu towarów doszliby do przekonania, że pracują z deficytem i ruchem przyśpieszonym staczają się w przepaść.

I w tem leży tragizm sytuacji.

1) **Paszport:** wyjazd w celu zakupu, pobyt za granicą.
2) **Fracht kolejowy:** cło wraz z kosztami spedytora.
3) **Dowóz do sklepu:** kołowy podatek, ewent. akcyza.
4) **Lokal:** (czynsz, który stale wzrasta) oświetlenie, opał, czyszczenie.
5) **Personal:** pensje, ubezpieczenia: kasy chorych, od wypadków, pensyjne, urlopy płatne.
6) **Opakowanie,** manko.
7) **Koszta biurowe,** stemple 2‰, weksle 3‰, portorja i druki.
8) **Koszta bankowe:** winkulacja, przekazowe, procent eskontu, prowizje, inkasso.
9) **Prowizja** agentom, komiwojażerom. koszta podróży, reklama.
10) **Koszta informacyjne,** ubezpieczenie od ognia, ubezpieczenie od włamania.
11) **Podatki:** dochodowy, majątkowy, od szyldów, od markiz, od gabilotek, od portali, nadmiar wody, patent obrotowy, (nieraz kilkakrotnie wyższy niż rzeczywisty obrót) lokatorski, wodociągowy, państwowy podatek od lokali.

Zakaz przywozu całego szeregu artykułów do Polski z państw, z któremi nie mamy traktatów handlowych.

Od dnia 24 czerwca zakazany jest przywóz z zagranicy **bez świadectwa pochodzenia** następujących towarów; znaczy to, że z państw, z któremi nie mamy traktatów handlowych — **a więc przedewszystkiem z Niemiec** nie wolno przywozić następujących artykułów: jabłka świeże, jagody świeże i suszone, śliwki, orzechy, korzenie, cykorja, surogaty kawy, kawę, kakao, ryby żywe, śledzie solone, skóry oprawne i półgarbowane, skóry futrzane, wyprawione, obuwie wszelakie, rękawiczki, skóry skrojone na obuwie, wyroby galanteryjne i toaletowe, jak: torebki, portfele, notesy, wyroby siodlarskie i rymarskie, uprząż, wyroby stolarskie i tokarskie, jak kasetki, meble gięte, drobne wyroby tokarskie, opony do kół, wyroby porcelanowe, węgiel kamienny, brunatny i drzewny, mydła, wyroby kotlarskie, jak kotły parowe i części do kotłów, drut żelazny i stalowy, kłódki i zamki, wyroby z blachy żelaznej i stalowej, wyroby nożownicze, maszyny do pisania i liczenia, samochody osobowe i części samochodowe, tkaniny bawełniane, surowe i bielone, tkaniny bawełniane, merceryzowane, aksamit, plusz, wstążki, tkaniny lniane i konopne, serwetki, chusteczki, linoleum, cerata, tkaniny wełniane, płótna, chustki, koronki i hafty, bielizna i konfekcja, serwety, obrusy, czapki, kapelusze, parasole i parasolki.

O ile towary te zostały nadane zagranicą do przewozu koleją, statkiem lub pocztą, najpóźniej w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, to przywóz ich jest jeszcze dozwolony 15 dni od wejścia w życie tego rozporządzenia.

Znaczy to, że przywóz z Niemiec będzie zakazany dla powyższych towarów, chyba że Ministerstwo Przemysłu i Handlu w drodze osobnego zezwolenia na to dozwoli.

Teorja i praktyka.

Konstytucja nasza stanowi w art. 68:

Obok Samorządu terytorjalnego osobna ustawa powoła Samorząd gospodarczy dla poszczególnych dziedzin życia gospodarczego, a mianowicie: Izby rolnicze, handlowe, przemysłowe, rękodzielnicze, pracy najemnej i inne, połączone w Naczelną Radę Gospodarczą Rzeczypospolitej, których współpracę z władzami państwowemi w kierowaniu życiem gospodarczem i w zakresie zamierzeń ustawodawczych określą ustawy.

Po 4 latach stwarza p. Grabski tymczasową Radę gospodarczą, której chce nadać następujący skład:

Rolnictwo na 100 miejsc ma otrzymać 18 (własność państwowa 2, Izby rolnicze 3, wielka własność 3, mała własność 6, przemysł rolniczy 2, spółdzielnie rolnicze 2).

Przemysł ma otrzymać miejsc 18 (przedsiębiorstwa państwowe 3, przedsiębiorstwa użyteczności publicznej 2, Izba przemysłowa (!!) 5, inne zrzeszenia przemysłowe, czytaj Lewiatan, 8).

W grupie rękodzieło z 4 miejsc mają otrzymać Izby rękodzielnicze 2 miejsca (!) a inne zrzeszenia 2.

W grupie handel na 5 miejsc na całą Polskę ma otrzymać Izba Handlowa w Katowicach co dopiero powstała 1 miejsce, a inne Izby i Zrzeszenia 4.

Grupa Transport ma otrzymać 4 miejsca, z tego lotnictwo i automobilizm 1, koleje 1, poczta i telegraf 1, żegluga morska i rzeczna 1.

Instytucje Kredytowe mają otrzymać 7 miejsc, z tego Bank Polski 1, Instytucje kredytowe państwowe 2, Towarzystwo kredytu długoterminowego 1, inne 3.

Własność nieruchoma miejska ma otrzymać jedno miejsce.

Instytucja samorządu gospodarczego (?) 3.

Grupie praca najemna przeznacza się 28 miejsc, z tego ma przypaść na urzędników państwowych i komunalnych 5, pracowników biurowych i handlowych 2, pracowników technicznych 3, robotników przemysłowych i handlowych 10, transportowych 3, rolnych 5.

Wolne zawody otrzymać mają 2 miejsca, a przedstawiciele nauki 6.

Co to z tak różnorodnych składników złożone ciało potrafi uchwalić, będziemy niebawem świadkami. Rząd starał się z góry zapewnić sobie 16 mandatów.

Handel, który najlepiej orjentuje się w sprawach gospodarczych, bo jest w pośrodku między produkcją a konsumpcją, będzie zainteresowany taką ilością przedstawicieli, jaką mają robotnicy handlowi lub pracownicy biurowi i handlowi razem z robotnikami transportowymi.

Gdy zaś przychodzi do płacenia podatków — to handel jakoś jest podstawą budżetu państwa, komun, miast; jeżeli przychodzi atoli do współpracowania przy naprawie gospodarstwa państwa, to zepchnięto handel na szary koniec.

Nie ulega wątpliwości, że ten projekt rządowy zostanie uchwalony, może z drobnemi poprawkami, tak samo jak pewnem jest, że ilość miejsc dla handlu nie będzie napewno zwiększona.

W jaki sposób obliczać się będzie dochód przedsiębiorstw handlowych.?

Podstawą będzie obrót ustalony przy wymiarze podatku przemysłowego.

W wypadkach gdzie płatnik nie prowadzi prawidłowych ksiąg handlowych lub innych miarodajnych zapisków i gdy komisja szacunkowa nie dysponuje żadnym innym konkretnym materjałem, opracowało Ministerstwo Skarbu opierając się na materjale dostarczonym przez komisje odwoławcze podatku dochodowego, wykaz, podający średni zysk w stosunku do obrotu przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych i wolnych zawodów.

Według tego wykazu procent średniej dochodowości w stosunku do sumy obrotu określonego przez komisje odwoławcze do podatku przemysłowego wynosił przeciętnie w całej Polsce.

Przedsiębiorstwa handlowe.

W hurcie (pierwsza cyfra) i w detalu (druga cyfra): apteki — 30, apteczne składy 8 i 20, mydlarnie 12, specjalna sprzedaż artykułów chemiczn. 6 i 12, sprzedaż mydła i świec 5 i 10, nafty olejów mineralnych i smarów 5 i 10, perfum i kosmetyki 8 i 15, składy opałowe 5 i 10, składy materjałów budowlanych 5 i 10, sprzedaż wyrobów drzewnych 8 i 12, wyrobów koszykarskich 8 i 15, składy mebli pierwszej potrzeby 5, i 15, sprzedaż futer 9 i 20, konfekcji futrzanej 9 i 18, skór 5 i 10, cholewek 7 i 10, obuwia, przyborów szewskich i wyrobów rymarskich 7 i 12, galanterji skórzanej 7 i 13, włósia i szczeciny 8 i 15, wyrobów z włósia i szczeciny 7 i 12, sprzedaż pierza i puchu 8 i 12, żelaza 4 i 8, sprzedaż galanterji żelaznej, wyrobów emaljowanych i szkła 6 i 12, wyrobów ze szkła, fajansu i porcelany 8 i 15, maszyn i narzędzi rolniczych 5 i 10, instrumentów optycznych, chirurg. i przyborów fotograf. 9 i 18, przyborów elektro-technicznych 7 i 15, przyrządów technicznych 7 i 12, automobili i rowerów 15 w detalu, wyrobów gumowych 7 i 15, manufaktury 5 i 10, gotowych ubrań 6 i 12, konfekcji męskiej i damskiej 6 i 15, tiulu, koronek i haftów 8 i 18, przyborów krawieckich 5 i 12, czapek i kapeluszy 7 i 15, kapeluszy damskich 8 i 20, sklepy galanteryjne 7 i 12, sprzedaż przyborów kancelaryjnych 5 i 12, sprzedaż starożytności 25, sklepy kolonjalne 4 i 10, kolonjalno-gastronomiczne 5 i 12, kolonjalne ze sprzedażą spirytualji 6 i 15, sprzedaż wódek i win 7 i 12, mięsa 4 i 10, wyrobów masarskich i ryb 7 i 15, warzywa 4 i 12, wody sodowej owoców i bakalji 7 i 15, jaj i nabiału 4 i 10, chleba 3 i 7, wszelkiego rodzaju pieczywa 5 i 10, wyrobów cukierniczych 8 i 18, zboża 2 i 6, mąki i kaszy 3 i 6, paszy 3 i 8, nasion 5 i 12, kwiatów żywych 10 i 20;

W detalu: hotele i pokoje umeblowane 25, pensjonaty 20, restauracje z wyszynkiem wódki 25, bez wyszynku 15, jadłodajnie 10, cukiernie 18, kawiarnie 15, łaźnie i wanny 15, bilardy 30, teatry świetlne (bez podatku widowiskowego) 20, zakłady pogrzebowe 30, biura próśb 60, biura ogłoszeń 20, pośrednictwa pracy 50, domy i kantory: agenturowo-komisowe 60, ekspedycyjno-przewozowe 20.

Podane wyżej normy zyskowności nie mają wiążącego znaczenia, lecz stanowią materjał orjentacyjny na podstawie którego komisje szacunkowe opracują normy dla swego okręgu wymiarowego, licząc się przedewszystkiem z miejscowymi warunkami, indywidualizując poszczególne jednoski gospodarcze. O ileby więc zachodziły dla osiągnięcia dochodu wyjątkowo pomyślne lub niepomyślne warunki, to przyjęte przez komisję normy średniej zyskowności winny być odpowiednio podwyższone lub zniżone.

Dr. MICHAŁ LEINKRAM
radca Magistratu.

O ubezpieczeniu pensyjnem

(Ciąg dalszy z Nr. 25).

§ 34.

Premje mają być uiszczane w pierwszym dniu każdego miesiąca kalendarzowego z góry.

Gdy ubezpieczenie rozpoczyna się lub kończy w ciągu miesiąca, należy zapłacić w każdym razie całkowitą premję miesięczną.

§ 35.

Obowiązek oddawania premji (§ 33) należy do służbodawcy.

Jeżeli służbodawca dokonał tego obowiązku wówczas ma prawo potrącić ubezpieczonemu z poborów tę kwotę częściową, jaka na niego przypada.

To prawo potrącenia musi być wykonane w ciągu trzech miesięcy po pierwszej zapłacie płacy, następującej po zapadłości premji, gdyż w przeciwnym razie wygasa.

§ 36.

Zalegające premje należy oprocentować po 2% miesięcznie; można je ściągać drogą egzekucji politycznej lub sądowej.

Organizacja ubezpieczenia. — Zakład pensyjny dla funkcjonarjuszy.

§ 37.

Przepisane w ustawie ubezpieczenie przeprowadza z reguły Zakład pensyjny oraz jego ewentualne Oddziały i biura.

Siedziba jego, jak również ewentualnych oddziałów oznacza Minister Pracy i Opieki Społecznej.

Siedziba Zakładu pensyjnego znajduje się obecnie we Lwowie, Oddział zaś jego w Krakowie (ulica św. Gertrudy l. 2).

Członkami zakładu pensyjnego są ci służbobiercy, dla których wspomniany zakład jest właściwy i ich każdocześni służbodawcy.

Zarząd Zakładu pensyjnego spoczywa w ręku Wydziału kierującego i Walnego Zgromadzenia.

Wydział, kierujący zakładu pensyjnego składa się z prezesa i z 12—18 członków, z których 2/3 należy do grupy ubezpieczonych a 1/3 do grupy służbodawców.

Prezesa Zakładu pensyjnego mianuje Minister Pracy i Opieki Społecznej na okres pięcioletni z pośród 3 kandydatów przedstawionych przez Wydział kierujący zakładu.

Wydział kierujący wybiera ze swego grona dwóch zastępców prezesa. Jeden z nich ma należeć do grupy służbodawców, drugi do grupy służbobierców.

Członków Wydziału kierującego wybiera Walne Zgromadzenie z pośród osób, będących osobiście członkami Zakładu pensyjnego, lub też reprezentujących przedsiębiorstwa, których funkcjonarjusze są w zakładzie ubezpieczeni, oraz mających czynne prawo wyborcze do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej. W taki sam sposób Walne Zgromadzenie wybiera zastępców w liczbie 6—9 osób. Członkowie wydziału kierującego oraz zastępcy muszą być obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej.

Okres urzędowania wybranych członków wydziału kierującego nie może wynosić więcej jak pięć lat.

Do wydziału kierującego należy reprezentowanie Zakładu pensyjnego i załatwienie jego spraw, a w szczególności przysługuje mu także wydawanie uchwały co do stałego ulokowania majątku, którym Zakład rozporządza.

§ 38.

Członkowie Wydziału kierującego sprawują swój urząd jako godność honorową.

Walne Zgromadzenie składa się z delegatów. Tak delegaci, jak i ewentualni zastępcy muszą być członkami Zakładu pensyjnego.

Wybory delegatów odbywają się w odrębnych zgromadzeniach służbodawców i ubezpieczonych według regulaminu wyborczego. Z liczby delegatów 2/3 musi należeć do grupy ubezpieczonych a 1/3 do grupy służbodawców; wybiera się ich na 5 lat.

Walne Zgromadzenie winno zbierać się najmniej raz do roku.

Dla wydawania uchwał co do wszelkich roszczeń osób ubezpieczonych i członków ich rodzin wobec Zakładu pensyjnego, opartych na ustawie o ubezpieczeniu pensyjnem, ustanowiona będzie z łona Wydziału kierującego. Komisja rentowa składająca się z 3 osób i 3 zastępców.

W razie niedojścia do skutku **jednogłośnej** uchwały komisji co do przyznania lub odrzucenia pewnego roszczenia, lub co do jego wymiaru albo też co do odebrania renty, prawo decyzji przysługuje Wydziałowi kierującemu Zakładu pensyjnego.

S p r o s t o w a n i e. W poprzednim artykule w Nrze 25, str. 6, § 27 wkradła się omyłka, mianowicie w 4. wierszu od dołu ma być **6 lat** zamiast przez przeoczenie wydrukowanych 9 lat.

Gmina m. Krakowa jako dłużnik.

Jak wiadomo, zaciągnęło miasto Kraków przed wojną w bankach szwajcarskich pożyczkę około 3 mil. franków za pośrednictwem Krakowskiej filji banku wiedeńskiego „Merkur“. Pieniądze te zużyto na inwestycje (elektrownia, wodociągi), z których wszyscy korzystamy i które nie tylko wzbogaciły gminę, ale i dają jej znaczne zyski.

W roku 1923 upomniały się banki szwajcarskie o zapłatę zaległych procentów, których gmina przez lat 10 nie płaciła. Gmina oświadczyła gotowość zapłacenia 2,100.000 marek (było to wtedy około 200 (wyraźnie dwieście) złotych, powołując się na to, że pożyczka została wypłacona w koronach austrjackich, a wedle relacji Grabskiego 100 K. = 70 M. należała się bankom kwota 2,100.000 marek. (Ustawy waloryzacyjnej jeszcze wtedy nie było). Banki szwajcarskie, które pojąć nie mogły tej interpretacji, zaskarżyły miasto Kraków do Sądu i jest obecnie jeszcze proces o to w toku — a gmina Kraków złożyła do depozytu wtedy 2,100.000 marek, co wobec zaszłej dewaluacji wynosi obecnie 1 zł. 20 gr.

Pisaliśmy już w tej sprawie przed rokiem w P. K., że to niesłychane dla umysłu zachodnio-europejskiego stanowisko gminy — godne chyba ostatniego pieniacza, będzie miało ten skutek, że miasto Kraków nigdy wogóle zagranicą pożyczki nie otrzyma i na wieki straci wszelki kredyt, co znaczy stokroć więcej jak 3 mil. franków. I mieliśmy rację.

Jak bowiem obecnie donoszą, wpływa rząd na gminę, żeby dług ten uznała we frankach i celem spłaty jego zaciągnęła w tych samych bankach pożyczkę na 4 miljony franków, z której zapłaci się różnicę pozostałą z umorzenia dawnego długu. Że warunki tej nowej pożyczki będą dla gminy nienajlepsze i klauzule umowy będą przewidywały wszelkie najbardziej nawet niemożliwe ewentualności, to zrozumie chyba każdy.

Przechytrzenie nie jest zawsze na miejscu — a często szkodzi więcej niż pomaga.

Niesłychane uprzywilejowanie podatkowe rolników.

Nic nie demoralizuje tak i nie podważa zasad praworządności, jak krzywda, którą warstwa społeczna kosztem innej doznaje. Uprzywilejowanie w dziedzinie podatków szlachty duchowieństwa w średnich wiekach wywołało ciągle pogłębiające się niezadowolenie i gorycz w stanach innych, — przedewszystkiem w chłopach i mieszczanach — aż doprowadziło do rewolucji i zniesienia wszystkich przywilejów stanowych i podatkowych. Wiemy też, że jedną z przyczyn gospodarczego upadku Polski były ciągle rosnące przywileje szlachty i możnowladców, którzy niepłacili żadnych prawie podatków kosztem warstw innych.

Obecnie zbliżamy się powoli ale konsekwentnie do tego samego. Większość chłopska uchwala podatki, które mają płacić inni — a tymi innymi są mieszkańcy miast.

Weźmy jako przykład podatek dochodowy ten w teorji najidealniejszy podatek, bo odpowiadający najbardziej zasadom słuszności i sprawiedliwości; — płaci się go bowiem od czystego dochodu. Zdawało się, że tu nie można chyba nikogo uprzywilejować, bo każdy kto wykaże jakiś dochód powinien zapłacić podatek wymierzony wedle ustawowej równej dla wszystkich skali.

Tymczasem obowiązująca już nowela do podatku dochodowego daje u nas rolnikom takie przywileje, że stanowią one curiosum nawet w naszym ustawodawstwie podatkowym.

1. Przedewszystkiem rolnik mający do 30 ha tj. 56 morgów nie jest wogóle obowiązany do złożenia fasji, czyli traktowany jest tak, jak kupiec IV. kategorji lub rzemieślnik VIII. kategorji. A więc bogaty włościanin, który czerpie dochód z obszaru gruntu 56 morgów jest faktycznie wolny od podatku dochodowego!

2. Ponadto jeżeli ze względu na nadzwyczajną dochodowość podciągnie się takiego rolnika pod obowiązek opłaty podatku dochodowego, to nie płaci on podatku od rzeczywistego dochodu, lecz wedle norm z góry przez ustawę narzuconych, a dla niego bardzo korzystnych komisja musi bowiem przyjąć, że dochód z 1 morga gruntu należącego do tych płatników nie przekracza wartości 2 cetnarów żyta.

Jeżeli więc dzięki np. uprawie jarzyn dochód rzeczywisty z morga wynosiłby 1000 zł, to komisja musi przyjąć 50 zł, tj. wartość 2 cetnarów żyta.

Dzięki tym uprzywilejowaniom 88 procent gospodarstw rolnych nie płaci wogóle podatku dochodowego.

Jeżeli zważymy, że biedny urzędnik pobierający głodową pensję 3000 zł rocznie, płaci około 180 zł podatku, że zbankrutowanym kupcom i rzemieślnikom wymierza się po paręset złotych podatku — to zrozumiemy dopiero za kogo oni te podatki płacą i dlaczego 20 procent ludności utrzymywać musi całe państwo.

3. Kółka rolnicze są wogóle wolne od podatku dochodowego — na razie do roku 1929 — a po upływie tego terminu będą opodatkowane, jak spółdzielnie, to znaczy, że nie będą wogóle składały zeznań, bo te składać będą za nie związki rewizyjne, które znowu mają u nas ten przywilej, że od ogólnego dochodu mogą odliczać zyski bilansowe. Komisje podatkowe nie będą wogóle w możności badania prawdziwości tych zeznań i będą polegać musiały na tem, co zeznanie podaje.

Jeżeli uwzględnimy jeszcze, że wszystkie okólniki rządowe o ulgach podatkowych odnoszą się wyłącznie do rolników (odpisy podatkowe lub rozkładania na raty, z powodu nieurodzajów, posuchy, powodzi itp.), że gospodarstwa rolne i leśne i związane z niemi hodowla inwentarza, mleczarstwo, sadownictwo, ogrodnictwo i rybołostwo nie podlegają wogóle podatkowi od obrotu, że wreszcie kontyngent podatku majątkowego ma być zniżony dla rolnictwa z 500 milj. zł. 325 milj. złotych przy szczególnem uwzględnieniu gospodarstw mniejszych — to widzimy faktyczne zwolnienie całego średniego stanu chłopskiego od ponoszenia ciężarów podatkowych na rzecz państwa.

Sredniowieczne przywileje podatkowe szlachty przejęło u nas włościaństwo, z tą jednak różnicą, że szlachta stanowiła kilka procent ludności Polski, a włościaństwo stanowi ich siedmdziesiąt pięć!

Opłaty za czynności konsulów polskich zagran.

Z dniem 1 lipca wchodzi w życie rozporządzenie Ministra spraw zagranicznych, ustalające ogólną taryfę opłat konsularnych. Rozporządzenie to postanawia, że nieuiszczone opłaty będą ściągane w drodze egzekucji administracyjnej, że konsul może według swego uznania zwalniać od tych opłat osoby niezamożne i że zażalenia mogą być wnoszone w ciągu dni 14 przez odnośny konsulat do Min. Spraw Zagranicznych.

Na szczególną uwagę zasługują następujące opłaty taryfowe:

Za wizowanie lub wystawienie świadectwa pochodzenia towarów — 1 procent sumy rachunku, jednak nie mniej niż 2 zł. a nie więcej niż 50 zł.

Za wystawienie innych zaświadczeń handlowych 10 zł.

Za zainkasowanie należności 2 procent, najmniej jednak 5 zł.

Za przeprowadzenie likwidacji spadku 6 proc. od zrealizowanej sumy.

Za uwierzytelnienie podpisów 5 zł. za każdy podpis.

Za legalizację dokumentów wystawionych przez władze lub notarjuszów zagranicznych 10 zł.

Za wystawienie paszportu ważnego do jednego roku względnie za przedłużenie ważności paszportu do 1-go roku 30 zł.

Za dokonanie zmiany lub uzupełnienia paszportu — 10 zł.

Za wizowanie paszportu cudzoziemskiego:

1) za wizę powrotną terminem 3-miesięcznym — 10 zł.

2) za wizę wielokrotną z terminem 12-miesięcznym — 20 zł.

3) za wizę tranzytową — 1 zł.

4) za wizę tranzytową powrotną, ważną na dwa przejazdy — 2 zł.

Opłaty te nie mają jednak zastosowania względem obywateli tych państw, które od naszych obywateli pobierają opłaty wyższe. W tych wypadkach stosowana będzie zasada odwetu, co może zarządzić odnośny konsul na własną rękę.

Od opłat konsularnych zwolnione są kościoły i gminy wyznaniowe uznane przez państwo, zakłady dobroczynne, naukowe, kulturalne lub religijne.

Z zadowoleniem powitać należy stosunkowo niskie ustalenie opłaty za wiza dla cudzoziemców, co zapewnie skłoni także odnośne państwa zagraniczne do obniżenia tych opłat dla obywateli Polskich. Natomiast zdziwienie musi wywołać wysoka, bo aż 25 zł. wynosząca opłata za sporządzenie protokołów przesłuchania stron lub świadków, które te czynności sądy zagraniczne w drodze międzynarodowej pomocy prawnej wykonują bezpłatnie. Opłata ta powinna zostać dodatkowo obniżona celem ułatwienia obywatelom polskim dochodzenia ich praw także i zagranicą.

KRONIKA.

Posiedzenie kupców hurtownych branży galanteryjnej. Dnia 7 czerwca odbyło się pod przewodnictwem p. Deleg. Marguliesa zgromadzenie kupców hurtownych branży galanteryjnej i pończoszniczej.

W zagajeniu poruszył przewodniczący kwestję indywidualnych potrzeb hurtowników. Między innemi podniósł szczególnie piekące sprawy kredytowe w ogólności, a hurtowników wierzycieli w szczególności. Dalej poruszył ważne zmiany w taryfie celnej, tyczące się przeważnie hurtowników galanteryjnych. Wreszcie wspomniał o bardzo ważnych zmianach nastąpić mających w ustawie o podatku przemysłowym. W szczególności odnośnie do prowadzenia ksiąg i do zróżniczkowanych stóp podatkowych między handlem hurtownym a detailicznym.

W konsekwencji powyższych wywodów p. Margulies podnosi konieczność odrębnego utworzenia samodzielnej sekcji hurtowników branży galanteryjno-pończoszniczej. Albowiem jako dotychczasowy przewodniczący ogólnej sekcji galanteryjnej nie może wziąć na siebie, wśród obecnych warunków, odpowiedzialności prowadzenia agend kupców hurtownych. Stwierdzając obecność kompletu branży, proponuje natychmiastowe przystąpienie do wyboru i ukonstytuowania się wydziału. Po ożywionej dyskusji przystąpiono do wyborów. Wybrani zostali: p. Lipschütz przewodn., p. Nachhäuser zast. przew., p. Scheuer sekretarz. Do wydziału weszli ponadto: pp. Blumenkranz, Weber, Kraftlos.

Stowarzyszenie Kupców i Przemysłowców w Sosnowcu. Dnia 20 czerwca odbyło się uroczyste otwarcie Stowarzyszenia w Sosnowcu przy ul. Kowalskiej 2. Bratniemu Stowarzyszeniu zasyłamy z okazji tej serdeczne życzenia rozwoju.

Spółdzielnie cieszą się taką protekcją rządu, że nie tylko, iż płacą podatku obrotowego 1/2 0/0 zamiast 2 0/0 jak każdy kupiec, ale nie płacą nawet stempli od wydawanych faktur. Jest to już programem gospodarczym wszystkich rządów naszych od 6 lat, że celem zniszczenia kupiectwa, należy tworzyć i forytować Spółdzielnie, wyposażać je we wszelkie przywileje i ulgi kredytowe, podatkowe i skarbowe.

Sejmowe połączone komisje (prawnicza i wojskowa) przyjęły z dniem 18 czerwca wszystkie zmiany Senatu w sprawie podatku kwaterunkowego. Wejdzie więc niebawem w życie podatek od faktycznie płaconego czynszu mieszkaniowego w wysokości 4 proc. na rzecz budowy mieszkań dla oficerów i podoficerów.

Sejmowa komisja skarbowa przyjęła w trzeciem czytaniu projekt ustawy o monopolu zapałczanym.

W Dz. U. Nr. 60 ogłoszono traktat handlowy między Polską a Holandją, podpisany w Warszawie dnia 30 maja 1924, wraz z oświadczeniem rządowem w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych.

Koperty do listów zleceniowych wydała i rozesłała do sprzedaży w urzędach pocztowych Generalna Dyrekcja poczt i telegrafów. Koperty są opatrzone nadrukiem: „List zleceniowy". Cena koperty 2 grosze.

Kongres Kupiectwa polskiego całej Rzeczypospolitej odbędzie się w Grudziądzu dnia 29 czerwca.

Wymiar podatku majątkowego, uskuteczniony na podstawie ustawy z 11 sierpnia 1923 r. przedstawia się następująco:

Ilość płatników 921.525, kwota szacunk. majątku 11.999,934.803. Kwota podatku wymierzonego 521,417.973. Przypada majątku na 1 mieszkańca 446·5, na 1 płatnika 13.021·8. Przypada podatku na 1 mieszkańca 19·4 zł., a na 1 płatnika 565·8 zł. Przypada płatników 34 na 1000 mieszkańców, stosunek procentowy wymierzanego podatku do szacunku majątku — 4·3. Według grup gospodarczych: Rolnictwo płaci z 713.181 pozycji szacunku majątkowego 5.567,512.113. Kwota wymierzonego podatku wynosi 150,452.577, z czego przypada na 1-ą pozycję majątku 7.806 — podatku 211 zł. Wielki przemysł i handel płaci z 57.055 pozycji, przyczem kwota szacunku majątkowego wynosi 3.996,424.482 zł. kwota wymierzonego podatku — 301,957.988 zł.. z czego przypada na jedną pozycję majątku 69.519 zł.. na jedną pozycję podatku 5.292 zł. Wszystkie pozostałe podatki płacą z 255.264 pozycji, przyczem kwota szacunku majątkow. wynosi 2.465,998.208 zł., a kwota wymierzonego podatku 69,037.400 zł. Z tego wypada na jedną pozycję majątku 9.660, jedną pozycję podatku 270 zł.

Walka z lichwą towarową. Odbyło się w Ministerstwie Przemysłu i Handlu posiedzenie komisji międzyministerjalnej, poświęcone opracowaniu noweli do ustawy o walce z lichwą wojenną. Konferencja stwierdziła szereg poglądów poszczególnych ministerstw. Punkty sporne będą rozstrzygnięte na posiedzeniu komitetu ekonomicznego Rady Ministrów.

Z dotychczasowego przebiegu prac można stwierdzić, iż nowa ustawa o walce z lichwą, która przyjmie tytuł ustawy o walce z lichwą towarową, zostanie oparta na zgoła odmiennych zasadach. Ustawa ta będzie krótka i będzie zawierała tylko najistotniejsze postanowienia zgodnie z obecnemi warunkami sytuacji gospodarczej w Polsce. Ingerencja władz administracyjnych będzie ograniczona i ściśle sprecyzowana, aby usunąć wszelkie wątpliwości. Z drugiej zaś strony będzie ograniczona ilość produktów, na które rozciągać się będzie moc działalności nowej ustawy.

Konwencja węglowa. Dowiadujemy się, że kierownicy przemysłu górniczego w Zagłębiu Dąbrowskiem i Krakowskiem doszli do porozumienia w sprawie ustalenia podstawowych zasad dla utworzenia konwencji węglowej, która ma obejmować kopalnie głębokie węgla kamiennego, położone w Zagłębiu Dąbrowskiem i Krakowskiem i w sprawach najważniejszych ma działać w porozumieniu z Górnośląską Konwencją węglową. — Należy się spodziewać wobec tego poprawy położenia polskiego przemysłu górniczego.

9.800 omyłek w taryfach kolejowych. Jeden z dzienników warszawskich donosi: „Kasjerzy kolejowi są zaopatrzeni w tak zwane „Wykazy odległości". Są to olbrzymie, bo 824 stron obejmujące księgi, które im służą do obliczania należności na przejazd lub przewóz.

Wykazy te, wydane w 1924 r obowiązują od 1 stycznia br. Aliści w niespełna pół roku ministerstwo kolei dojrzało w swem urzędowem wydawnictwie tyle błędów, że trzeba było je spisać aż w trzech zeszytach drukowanych. W tych zeszytach uzupełnień znajduje się 9800 poprawek.

Nieszczęśni kasjerzy po skończonej pracy muszą całemi godzinami siedzieć nad ministerjalnym „wykazem odległości i odnotowywać wszystkie poprawki"...

Można się zapytać, gdzie leży kres niechlujstwa, jeżeli wydawnictwo, którego pozycje mają być obowiązujące w całym ruchu kolejowym towarowo-pasażerskim pojawiają się z tak fatalną korektą, że wymaga to niemal 10 tysięcy poprawek!

Komunikat. Na odbytej w r. 1920 w Karlsbadzie „światowej konferencji niesienia pomocy żydom wschodnim", uchwalono założyć żydowski bank ludowy z siedzibą w Londynie. Obecnie przystępuje się do realizacji tej uchwały, gdyż w Londynie powstaje bank ludowy z kapitałem początkowym 50.000 funtów szterlingów. Kapitaliści z zachodu przyrzekli zasilić ten bank wielkiemi funduszami obrotowemi. Zadaniem tego banku jest zasilanie pożyczkami długoterminowemi podobnych instytucji na wschodzie Europy i w Polsce, ujęcie w swoje ręce emigracji żydowskiej, zlikwidowanie majątku żydowskich emigrantów i przekazywanie przesyłek pieniężnych do wschodnich krajów Europy. Aby znaleźć oparcie o żydowski bank ludowy w Londynie, powstał przed dwoma laty w Warszawie Bank Żydowski Współdzielni, dysponujący kapitałami Jointu, Iki i innych podobnych organizacji.

Katastrofalne położenie gospodarcze drobnomieszczaństwa żydowskiego w Krakowie, spowodowało ludzi dobrej woli do założenia w Krakowie Ludowej Kasy Pożyczkowej, która wejdzie w kontakt z bankiem ludowym w Londynie i Bankiem Żydowskim Współdzielni w Warszawie.

Dnia 10 maja b. r. odbyło się pod przewodnictwem p. radcy Rafała Pfeffera walne zgromadzenie Ludowej Kasy Pożyczkowej w Krakowie. Do zarządu weszli: pp. Izydor Landau, Izrael Markus, Sal. Spitzer i Józef Wallach. Do rady nadzorczej weszli: pp. radca Max Neumann jako prezes, Norbert Stern wiceprezes, Ignacy Danziger sekretarz, Dr. Aronsohn jako syndyk, Samuel Schechter, Salomon Fleischer, Emil Haller, Dawid Ebersohn, Ferdynand Schenker, Dawid Kurzmann, Samuel Breit i Aron Baum. Najmniejszy udział członka Ludowej Kasy Pożyczkowej wynosi 10 Zł. Od ilości zebranego kapitału zależy kredyt i jego wysokość, jaki może uzyskać od Ludowego banku żydowskiego w Londynie. Żywimy niepłonną nadzieję, że całe mieszczaństwo żydowskie zgrupuje się koło naszej instytucji, która nie jest obliczona na żaden zysk a ma służyć jedynie dla ulżenia ciężkiej doli tych wszystkich, których egzystencja została zagrożona wskutek kryzysu gospodarczego, w jakim państwo się znajduje. W najbliższym czasie rozpocznie ta nowa placówka swoje czynności. Pokażmy naszom braciom zachodnim, że umiemy nie tylko biadać, lecz także działać.

Zbiory w r. 1925. Min. rolnictwa Janicki wedle dotychczasowych informacji urzędu statystycznego i poszczególnych organizacji rolniczych ocenia zbiory żyta na 5,800.000 ton, pszenicy 1,200.000 ton. Co do zbiorów zbóż jarych, to brak jeszcze konkretnych danych.

Zbiory w Czechosłowacji zapowiadają się pomyślnie.

Na Węgrzech oceniają fachowcy zbiór pszenicy na 1,600.000 do 1,700.000 ton czyli o 400.000 ton więcej jak w roku ubiegłym. 83.000 wagonów pszenicy będzie przeznaczone do wywozu.

Mniej pomyślnie zapowiadają się zbiory w Rumunji, tak dalece, że zaledwie pokryją wewnętrzne zapotrzebowanie. Cło wywozowe na pszenicę ustanowiono 25.000 Lei od wagonu.

W Jugosławji z całego państwa nadchodzą wiadomości o dobrych zbiorach. Chwilowo notują tam ceny ponad parytetem światowym.

Ze Stowarzyszenia przedstawicieli handlowych w Warszawie.

W dniu 18 u. m. w Stowarzyszeniu przedstawicieli handlowych (Królewska 16) wygłosił p. Martin, sekretarz jeneralny Międzynarodowej Federacji Zrzeszeń przedstawicieli handlowych i wojażerów (siedziba w Paryżu) niezwykle interesujący odczyt o zadaniach i celach wzmiankowanej federacji oraz o stanie zorganizowania się we Francji zawodu przedstawicieli handlowych

Dzięki swym rozgałęzionym stosunkom oraz wielkiej liczbie członków, francuscy przedstawiciele handlowi wywierają poważny wpływ na wybory zarówno do parlamentu i senatu, jakoteż i do rad miejskich. Popierając poszczególne kandydatury, przedstawiciele handlowi zastrzegają sobie obronę swych interesów i w ten sposób posiadają oni w parlamencie grupę, liczącą przeszło 120 posłów, a w senacie przeszło 25 senatorów.

Rozporządzając takiem poparciem w ciałach ustawodawczych, francuskim przedstawicielom handlowym udało się dotychczas osiągnąć następujące korzyści: zwolnienie od podatku obrotowego, udział w sądach rozjemczych, najwyższej radzie pracy, radach kolejowych, uprawnienie do korzystania z pociągów pospiesznych na warunkach ulgowych i inne ulgi kolejowe, korzystanie z różnego rodzaju ułatwień za okazaniem karty tożsamości, wydanej przez organizację zawodową itp.

Francuskie organizacje przedstawicieli handlowych, stojąc na stanowisku, iż fakt zależności od mocodawców daje tym ostatnim znaczne prerogatywy w stosunkach wzajemnych, dążą do uzyskania takiej samej opieki prawnej, z jakiej korzysta praca najemna. Idąc po tej linji, francuscy przedstawiciele handlowi zabiegają między innemi o zaliczenie ich do wierzycieli uprzywilejowanych w razie upadłości zastępowanego domu, o wprowadzenie obowiązkowej umowy, regulującej stosunki pomiędzy przedstawicielem handlowym a domem, o zapewnienie prawa do klienteli, celem zabezpieczenia od nieusprawiedliwionego rozwiązania umowy przez dom itd.

Odnośną akcję prowadzi Narodowa Federacja przedstawicieli handlowych i wojażerów, reprezentująca około 50.000 członków.

Ta Narodowa Federacja dała asumpt do powołania do życia Federacji Międzynarodowej przedstawicieli handlowych, do której należą przedstawiciele handlowi narodów, wchodzących w skład Ligi Narodów. Międzynarodowa Federacja ma na celu wymianę materjałów, dotyczących położenia prawnego przedstawicieli handlowych w poszczególnych krajach, badanie różnych kwestji zawodowych oraz osiąganie w drodze międzynarodowych konwencji jednakowego traktowania przedstawicieli handlowych.

Stowarzyszenie przedstawicieli handlowych w Warszawie zgłosiło swoje przystąpienie do Federacji Międzynarodowej.

Odczyt p. Martina, wypowiedziany z właściwą Francuzom swadą i żywością, zobrazował plastycznie do jakich rezultatów i do jakich wpływów można dojść przez ujęcie życia zawodowego w ramy, świadomej swych celów organizacji.